

ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Θείας ταπεινώσεως, θερμός, ἐραστής γενόμενος, ἐν ταύτῃ πᾶσαν κατέβαλες, δαιμόνων δύναμιν, καὶ τὰς μεθοδείας, αὐτῶν κατεδάμασας· καὶ πᾶσαν ἀρετὴν διετήρησας, ἀνεπιβούλευτον· τοῖς ἐκείνων πανουργέμασι, τοῖς δολίοις, πάτερ Ἀθανάσιε. (δίς)

Σοφίας τῆς κρείττονος ἀρχὴν, τὸν φόβον προθέμενος, ὥσπερ θεμέλιον ἄσειστον, καὶ στοιχειούμενος, ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς θείας, ἐντολὰς ἐτήρησας, καὶ ταύταις καθαρθεὶς τελεώτατα, τῶν ἀπορρήτων τε, ἠξιώθης ἐν καρδίᾳ σου, Μυστηρίων, πάτερ Ἀθανάσιε.

Εἰς γῆν οὐ κατέκρυψας τὸ σοί, δεδομένον ἄνωθεν, ἐκ θείας χάριτος τάλαντον, ἀλλὰ μετέδωκας, καὶ πολλοῖς ἑτέροις, ἀφθόνως πλουσίως τε, τῶν θείων δωρεῶν ὧν μετέλαβες· καὶ ὡς πιστότατος, οἰκονόμος ἀποδέδειξαι, κληρονόμος Θεοῦ Ἀθανάσιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα, ὃς καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτη, καὶ οἶκον Κυρίου ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντα· ἧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό· Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
Καταξίωσον Κύριε... καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Συνέλθωμεν χοροί, Πατέρων τῶν τοῦ Ἄθῳ, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ θείου, σοφοῦ Ἀθανασίου, δοξάζοντες τὸν Κύριον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Πάντας τοὺς ἐκ ψυχῆς, προστρέχοντας παμμάκαρ, τῷ θεῷ σου τεμένει, διάσωζε κινδύνων, θεόφρον Ἀθανάσιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Θίασος ὁ σεπτός, ἠθροίσθη τῶν Πατέρων, καὶ σὺν τοῖς φοιτηταῖς σου, τὴν λάρνακα τῆς θείας, σοῦ πάντες προσπτυσσόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἄνω σε οἱ χοροί, Παρθένε Θεοτόκε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν,
Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ,
τὴν α΄ στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ΄ (140).

ᾠχος δ΄.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα
πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κε-
φαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκί-
αις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ
κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν
μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρ-
τωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλ-
θω.

Ψαλμὸς ρμα΄ (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ
σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγί-
δα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
ζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλ-
πίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώ-
θην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐ-
κραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐ-
ξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς
μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰ-
σάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

**Ἰστῶμεν στίχους C΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου δ΄ εἰς C΄.**

ᾠχος β΄. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύ-
ριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
ἐστιν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν
Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι,
καὶ εὐθηνουμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεολαμ-
ποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι
παθῶν τὰς ὀρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπα-
στράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν

τῆ λυχνία, ἀυγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἰέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεαίαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅρθρος ἀειφανῆς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῶ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀγλὺι τυφλώττοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον· διό περ, ὡς ἐπαυξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μολώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ποίαν οἱ εὐτελεῖς Πάναγνε, σοὶ προσοίσωμεν εὐχαριστίαν; τῇ μετὰ Θεὸν ἀντιλήπτορι, ὄλου τοῦ βροτείου φυράματος, καὶ ἡμῶν Προμάχῳ καὶ Δεσποίνῃ· ὁ σὸς γάρ, πιστὸς οἰκέτης Ἀχραντε, ἡμῶν δέ, προστάτης Ἀθανάσιος, σοὶ προανέθετο πάντα, καὶ ναὸν καὶ

ποίμνην, ὡς Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, καὶ ἐν σοὶ σωζόμεθα, ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα, ἢ τοῦ Ὁρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἄγιε· δίδαξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾠκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθῆς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἂν ᾧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγγύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὰς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱε-
ρεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαρι-
στίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.
Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρκ΄.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαν-
τος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ρκ΄ 2)

Στίχ. α΄. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄ-
ρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. (ρκ΄ 1)

Στίχ. β΄. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου,
μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυ-
στάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσρα-
ήλ. (ρκ΄ 34)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι τῇ ε΄ Δεκεμβρίου,
τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου).

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψη-
ται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀ-
φρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔ-
ξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύν-
τριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄ-
ψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐ-
τῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευ-
θέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θε-
ὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξί-
ους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδο-
κίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκο-
πῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες
ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη,
καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν
Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔ-
λεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ε΄ 15-23, στ΄ 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑ-
ψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ
χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀ-
πλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.
Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περι-
θήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψε-
ται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ
δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπο-
λεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρο-
νας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστρα-
πῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν,
ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυ-
μοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτή-
σει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ
συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐ-
τοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλι-
κμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρό-
νους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ
σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτί-
σασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρω-
μένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ
Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία πα-
ρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(δ΄ 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρό-
νιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ
δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆ-
ρος, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενό-
μενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνε-
σιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.
Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,
καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄ-
κακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρό-
νους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρί-

ας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

***

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἅς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνοὺς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δέ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρα, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιμνὴν φρουρήσον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β'· Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπάνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβόν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ στίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμών, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ

πράγματος θεοπρεποῦς! ὅτι γήινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτούς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα, τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνῆν· ἦν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων, εὐπρεπὲς κατέστησας· ἢ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου πανοπλία τροπώσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνή· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφεῖ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδραστήηρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἰπώμεν· Πατέρων κοινωνὲ Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διὰ παντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμνη σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἢ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις. Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότης θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· ἀπάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἦ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχον τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

***

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίας Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς, ὑποστάς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θεϊαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στυλὸς φωτοειδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, σὺ ὄφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὀρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλῆκ τροπώσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὔρες θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὡς φιλέορτοι, ἁσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι. Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστό-

λων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον·
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦ τό, Θεοτόκε Παρθένε, μετὰ μέλους.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ΄. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*****

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν, Ἄγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόφρωνος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρόν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι τὰ ἄνω, ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σφύζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με παίσματα καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς, τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλόφρονε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἣ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν ἀναλαβὼν, τὰς αἰσθήσεις ὀσίως κατακοσμῶν, τὸν βίον ἐρρύθμισας, πρὸς τὰ θεῖα ἐντάλματα, μοναστῶν γὰρ ὄφθης, φωστήρ διαυγέστατος, ὀδηγῶν φωτίζων ἡμᾶς πρὸς ἐπίγνωσιν· ὅθεν εὐφημοῦντες, μεγαλύνομεν πόθῳ, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

***

ANABAΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ·
* ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται, * τῇ τριαδικῇ μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα, * ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. (ριε' 6)

Στίχ. α'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε' 8)

***

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (C' 17-23) (*Ὁσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζητεῖ τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἐβδομάδος Λουκᾶ*).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ

Σιδῶνος, οἱ ἤλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆ-
ναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύον-
το. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ,
ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο
πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακά-
ριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι
χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν,
ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσω-
σιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτή-
σατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.**

**Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξά-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.**

**Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.**

**Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.**

**Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.**

**Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀ-
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.**

**Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.**

**Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.**

**Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.**

**Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀ-
μαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξά-
λειψον.**

**Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.**

**Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης
ἀπ' ἐμοῦ.**

**Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.**

**Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.**

**Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.**

**Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.**

**Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις.**

**Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρ-
δίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.**

**Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σι-
ῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.**

**Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀνα-
φορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.**

**Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.**

Δόξα. ᾠχος β'.

**Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐ-
ξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.**

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'.

**Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλε-
ός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.**

**Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμον, ἅπαντες εὐφη-
μήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γεν-
ναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιμνὴν συνή-
γαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίου ἀνήγειρε πό-**

θω, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντα· ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἢ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταίαν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σύ, Κόρη, πάντοτε προῖστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας γεγωνῶς ἐπόνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὥφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστάς τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτήσιν, γεννητόρων στερήσις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεισιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Δόξα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσει τὸν ἔπαινον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἔμοι Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταιγὶς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χειρὰ μοι δὸς βοήθειας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παιδὸς τῆ πρὸς Θεόν, ἀγάπη συνειλημμένος, τοὺς ὀμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνη θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Δόξα.

Ἰστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστροῦ σου προ-

ἤλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν τὴν φύσιν μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ Δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος, ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας· μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῶς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρος, οἰκτιρμούς ᾧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; ἀλλ' ᾧ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἦνυσας ὁδόν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπαισελθὼν, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνεύ-

ας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Δόξα.

Μετεσχικῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυῆς καὶ λυσιτελοῦν, ἐκάστης διεΐλες, δικαιοσύνη φραττόμενος, φρονήσει ταπεινώσει, συνέσει καὶ ἀνδρεία, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἀγνή, ᾧκησε νηδύν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδῃ ε'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἵνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλίου; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι, χαῖρε, Μητροπάρθενε· χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε, ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε, προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν, Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα, σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς

κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων
καὶ μισούντων με, Κόρη πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας,
ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων,
καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγα-
ροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, καὶ μεγαλύνω, σοῦ
τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυκύτη-
τι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν,
καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμέ-
νους, διηνεκῶς ὄρᾶν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτὸν
καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις θείοις ὑπέικων, καὶ ταῖς προσταγαῖς
πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὡ-
φθης, μοναστῶν καὶ κανῶν ἀκριβέστατος,
παιδευτῆς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημέ-
νων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀοίδιμε.

Δόξα.

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δο-
χεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱε-
ρὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω
πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ μο-
νασταῖς ἐκτιθέμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥητορεῦον οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε
μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὐσαν, Χε-
ρουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ
θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν καθικέτευε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀ-
παγγεῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ
μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἅδῃ προσήγ-
γισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ
Θεός με ἀνάγαγε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν
μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμ-
ποιοῦσί μοι, Κόρη, ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ
ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν
νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελεῆ συν-
τριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς
ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
ραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ
τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν
πηγὴν, τὴν ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμ-
παθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολο-
γῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέ-
λισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατα-
σχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει
τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐρομί σε βοηθόν, καὶ
διώκτην καὶ ρύστην Πανάχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ς΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνέκρωσας σαρκικάς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις
σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ καὶ τοῖς
πάθεσι, νηστεῖαις καὶ δάκρυσιν, προσευχαῖς
καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ
Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτήρ, ἐναρέτων
πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε
πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Δόξα.

Ἦδὺς εὐθὺς καὶ χρηστός, ἐπιεικὴς τε καὶ μέ-
τριος, εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων πέφυ-

κας, συμπαθής και εὐσπλαγχνος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκευάσας, οἷά περ ἄλλην σκηνήν, μάνδραν πανσεβάσμιε· ἦν και ὑπερηύξησας, πόνοις και ἰδρωσιν, και ἀνέθου τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀϋλῶν οὐσιῶν θεωρὸς ἄριστος, και πρακτικὸς ὑφηγητὴς παναληθέστατος, ἀνακράζει σοι ἡ ποιμνη σου θεορῶρημον· Μὴ ἐλλείπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν και περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθέν σου τὴν κλῆσιν, εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκκληρώσω· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν γέγονας, τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διὸ σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος·
χαίροις λαμπρὰ σφροσύνης στήλη.
Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα·
χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.
Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς·
χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.
Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων·
χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.
Χαίροις δι' οὗ ἠσχύνθησαν δαίμονες·
χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.
Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου·
χαίροις σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.
Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου και θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000)

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κὰν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἄλλ' ὑπερέσχε και παλαιοὺς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, και μαθητῶν ἐξάδι,
Ναοὶ λύνονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον· ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῆ Λαζικῆ, γεννήτορας δὲ τῶν εὐγεγονόνων και φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκὼς και τοιαῦς δε ρίζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται και τὴν ἀναγωγὴν, και γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητεῖαν ἐκδίδοται. Ὡν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται και εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεν τοι και τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλῃται· τὸ μὲν, ὑφ' ἐτέρων αὐτὸς διδάχθεις· τὸ δέ, και διδάξας συχνοῦς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος και τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιοῦμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν και δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, καθηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα και τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν και τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτεῖαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος και τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστάς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα και κατατρύχων και πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὅρος και τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε και ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διηκόν, ὡς ἀρχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντί τινι μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, και πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικὸς ἰδρωτάς ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὁρους ἐπιδημεῖ· και πολλὰ καταδυσωπηθεῖς παρὰ τοῦ ἐν τῆ βασιλείᾳ τότε διαλάμπαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη και συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῆ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλίᾳ τε πλεῖστα και μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας και καταγωγὰς ἀδελφῶν· και Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεῖς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου, βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπειγέτο. Ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δέ, κατασπασθέν, σὺν ἐτέροις ἐξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκειος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηί. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐνεβέβαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἐκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ. (1' αἰ.)

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,
Ἔτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδούς καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπῆλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἄγιον κατάκειται λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Κυπριανὸς ὁ νέος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχοθ' (1679), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Κυπριανὸς ἀγάπῃ πεφλεγμένος,
Ἦγειτο πάντως ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου, ἐπισκόπου Ῥηγίου τῆς Καλαβρίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σουέροῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν γυναικῶν Ἀγνῆς, Φηλικιτάτης καὶ Περπετούας. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἄννης ἐν Ῥώμῃ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ διακόνου ἐν Ἱερουσαλήμ. (+451)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μορβέννης (Morwena), πολιούχου Λογμορβέννης (Morwenstow) Ἀγγλίας. (C αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ, πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (1422)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

Ἔϊτα αἱ ζ' καὶ ἡ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σύ, φωτὸς οὓσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὃ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βλέψον ἰλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων, ὁ φθόγγος Πάτερ καὶ εἰς περιόδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης προνοητῆς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα, παραμυθία κινδυνευόντων λιμῆν, ἀδικουμένων

ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ διδάσκαλον.

Δόξα.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν, Θεογεννητορ τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θεῖοις ἴχνεσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταποντουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥῦστίν καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε, θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε, θεία καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε, χρυσῇ λυχνία,

λαμπὰς ἄσβεστε· χαῖρε, τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων ὠραΐσμα καὶ κλέος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλάς, καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανείς τὴν διαγωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Ἥλιου τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ὤκησεν, οὕτω καὶ αὐτός, τῷ Ὁρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ· καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεῖς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ βασιλίδι Μητρί * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον * Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

***

Ἐκ τῶν κανόνων ἡ θ' ᾠδή.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην, Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν, καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ, καὶ γλώσσει πάντοτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν τα-

πείνωσιν.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγνείαν σωφροσύνην καὶ καθάραν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγήν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκῶς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους διατριβάς, καὶ πᾶσι συναγάλλη, Ὅσιος καὶ Δικαίου, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὦφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγένου θεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Δόξα.

Ἡνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποιμένης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικός, τοῦ ἐνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσα ναὸν ὁ σός, Δέσποινα θεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἡγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύση δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

(ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς).

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * ἀύλων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἐώας φασφόρος καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἰκεσίαις, τοῦ σου τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου ἀπρόσψαστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ', ρν').

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσιν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτους πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνη διακρίσεως· χαῖρε κανών, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀπὸ παιδὸς τῷ Χριστῷ, σεαυτὸν ἀναθέμενος, τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἀναδέδειξαι ὄργανον, βίῳ καὶ λόγῳ, καλλωπιζόμενος, καὶ μοναζόντων ἀστήρ δεικνύμενος· ὦ τίς ἰσχύσει σου, ἐξεπεῖν τὰ σκάμματα, καὶ τὰς πολλάς, ἀμοιβὰς καὶ χάριτας, δι' ὧν ἐξήστραψας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρὸς τό, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιμνὴν συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (ἁπαξ)

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ ς' ᾠδή.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 119 (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (119 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (119 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (119 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (119 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (119 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β´. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (ἡβ´ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ´. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (ἡβ´ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ´. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ἡβ´ 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...**

Ἀντίφωνον Γ´. ᾠδὴ γ´. Ψαλμὸς ριε´ (115).

Στίχ. α´. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (ριε´ 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμίψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ πρέ-

σβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β´. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε´ 3)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν,...

Στίχ. γ´. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε´ 8)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν,...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β´.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμίψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν αὐτῶν οὐσιῶν θεωρὸς ἄριστος, καὶ πρακτικὸς ὑφηγητὴς παναληθέστατος, ἀνακράζει σοὶ ἡ ποιμνὴ σου θεορρήμων· Μὴ ἐλείπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Και νῦν. **Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β΄.**

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

***

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὅσιακά,
(ζῆτει τῇ Ε΄ Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα).**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

**Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας (ε΄ 22-26, ς΄ 1-2)
(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ ἐβδομάδος).**

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς. Ψαλμ. ριε΄ (115).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Στίχ. α΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε΄ 3)

Στίχ. β΄. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε΄ 8)

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γι-

νώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. ᾠχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρια΄ (111).

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια΄ 1)

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια΄ 2)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια΄ 27-30).

(Ζῆτει τῇ Ε΄ Δεκεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

***

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθό-

ρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

* * *

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλοῦια.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὔρομεν πίστιν ἀλη-
θῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες *
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλοῦια, ἀλλη-
λοῦια, ἀλληλοῦια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. ᾠχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *